

Geachte woordvoerder Cultuur,

In 2018 heeft het verenigde dansveld op initiatief van Festival de Nederlandse Dansdagen de sub-sectordocumenten gedeeld met U en de Minister. Slechts enkele punten zijn hiervan overgenomen in de Uitgangspuntenbrief 2021-2024. Wij doen hierbij dan ook een dringende oproep aan U als Woordvoerder Cultuur om de Minister te vragen onderstaande punten aan te pakken in de komende kunstenplanperiode.

1. Fair practice vragen betekent ook fair investeren

De minister heeft vaker verkondigd dat bij naleving van de fair practice code de verwachting is dat er minder geproduceerd zal worden. Dit conflicteert direct met de ambities van de Minister zoals beschreven in haar Uitgangspuntenbrief. Als de danssector uitvoering moet geven aan de ambitie van de Minister, die de sector van harte onderschrijft, dan vragen we als dansveld ook een faire investering terug. De verwachting is dat door deze verkapte bezuiniging onder het mom van de 'fair practice' een groot aantal werknemers op straat komt te staan. Indien de ambitie van de Minister niet gematched wordt met een faire investering van de kant van het ministerie van OCW voorzien wij een directe teloorgang van het nationale dansveld. Als het verborgen doel is om overaanbod te reduceren "fair practice gaat voor kwantiteit" dan had de minister andere keuzes kunnen en moeten maken. Het arbeidsvraagstuk van de fair practice kan dan ook niet alleen bij het dansveld zelf gelegd worden en zeker niet zonder consultatie van het veld. De gesprekken met het veld, waar de Minister in haar speech op 11 juni in Tilburg over sprak zijn ons als brede danssector onbekend. Ondanks vele pogingen om in gesprek te gaan heeft een breed gesprek als voorbereiding op de Uitgangspuntenbrief nooit plaatsgevonden.

- Is de Minister bereid met de sector in gesprek te gaan en vervolgens een onderzoek te starten welke additionele investering er nodig is om de genoemde ambities tot uitvoering te brengen?
- Is de Minister na dit onderzoek ook bereid de benodigde investering te maken?

2. Midcareer maker wordt weggevaagd

Momenteel bestaat de praktijk van een midcareer maker voor het grootste deel uit het onbetaald schrijven van aanvragen en het verkrijgen van financiële middelen en maar voor een zeer klein deel uit de creatie zelf. De benodigde slagkracht om goede speellijsten te realiseren of te werken aan een gezonde financieringsmix ontbreekt gewoonweg. Het opbouwen van kwantitatieve cijfers om doorgroei in structurele vorm mogelijk te maken of in aanmerking te komen voor investeringen vanuit de Rijkscultuurfondsen is bijna onmogelijk op te bouwen. De reden hiervoor is dat ten aanzien van de midcareer makers kwantiteit boven kwaliteit wordt gevraagd. Het zijn juist die makers die onder de noemer talentontwikkeling goed ondersteund zijn, van kansen zijn voorzien maar door een te nauwe definitie van jonge maker en talentontwikkeling geen goede werkpraktijk kunnen ontwikkelen. Een sluitende keten ontbreekt. Het gevolg is dat de aanstormende 'Conny Janssens' en 'Hans van Manens' stoppen of verdwijnen naar het buitenland.

- Wil de Minister investeren in de dans in Nederland dat moet er ruimte in beleid en middelen komen voor de midcareer maker.

- Is de minister bereid de definitie van talentontwikkeling te verruimen en de midcareer hier een aparte status in te geven?

3. Jeugddans heeft de toekomst

We juichen het voornemen toe om jeugddans weer toe te voegen aan de basisinfrastructuur. Schrijnend vinden we dat voor 15 jeugd podiumkunsten gezelschappen verdeeld over alle kunstdisciplines, nagenoeg evenveel budget beschikbaar is als voor 4 theatergezelschappen voor volwassenen publiek. Men werkt met dezelfde cao, acteurs, regisseurs, choreografen en musici, voor lagere inkomsten vanwege de speciale toegangsprijzen voor kinderen. Fair Practice is niet mogelijk wanneer zelfs de minister geen fair budget hiervoor in haar beleid opneemt.

- Is de Minister bereid te investeren in het publiek van de toekomst door de jeugdgezelschappen voor podiumkunsten als serieuze partners te zien met een bijpassende investering?

4. Festivals in (inter) nationale context

Het toevoegen van meerdere festivals aan de basisinfrastructuur is een goede ontwikkeling. Maar er ligt een paradox op de loer. De minister geeft aan dat er plek zal zijn voor festivals met als kernactiviteit de presentatie van actueel of vernieuwend aanbod in internationale context. Wanneer alleen hier de focus op ligt zal er voor het nationale product nog minder plek zijn op de Nederlandse podia. Ook hier verwachten wij dat met name de midcareer, de avontuurlijke maker, minder geprogrammeerd zal worden in eigen land en dus onnodig opnieuw hard getroffen wordt. De minister geeft aan dat festivals een fijnmazig netwerk zijn voor verspreiding en initiatie van talent. We stellen daarom voor niet alléén de focus op een internationale context te plaatsen maar ook een nationale context.

- Is de Minister bereid de nationale context mee te nemen naast de internationale context en zo de BIS inclusiever te maken voor de Nederlandse culturele sector?

Geachte woordvoerder, wij danken u voor uw aandacht. Mocht u nog vragen hebben dan ben ik namens de gehele danssector meer dan bereid u te woord te staan.

Ronald Wintjens, directeur Festival de Nederlandse Dansdagen, woordvoerder voor de Nederlandse danssector.

T: 0645318779